

Samling af Afgørelser

Sag C-229/14

**Ender Balkaya
mod
Kiesel Abbruch- und Recycling Technik GmbH**

(anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Arbeitsgericht Verden)

»Præjudiciel forelæggelse — direktiv 98/59/EF — artikel 1, stk. 1, litra a) — kollektive afskedigelser — begrebet »arbejdstager« — medlem af et kapitalselskabs styrelseskomité — person, som er i praktik og under omskoling, og som modtager offentlig støtte til uddannelsen uden at modtage vederlag fra arbejdsgiveren«

Sammendrag – Domstolens dom (Første Afdeling) af 9. juli 2015

1. *Socialpolitik — tilnærmelse af lovgivningerne — kollektive afskedigelser — direktiv 98/59 — anvendelsesområde — begrebet »arbejdstager« — selvstændig og ensartet fortolkning*

[Rådets direktiv 98/59, art. 1, stk. 1, litra a)]

2. *Socialpolitik — tilnærmelse af lovgivningerne — kollektive afskedigelser — direktiv 98/59 — anvendelsesområde — beregning af tærsklerne for beskæftigede arbejdstagere — national lovgivning, som udelukker et medlem af et kapitalselskabs styrelseskomité fra den nævnte beregning — ikke tilladt*

[Rådets direktiv 98/59, anden betragtning og art. 1, stk. 1, litra a)]

3. *Socialpolitik — tilnærmelse af lovgivningerne — kollektive afskedigelser — direktiv 98/59 — anvendelsesområde — begrebet »arbejdstager« — praktikant, der udøver praktisk arbejde i en virksomhed — omfattet*

[Rådets direktiv 98/59, art. 1, stk. 1, litra a)]

1. Jf. afgørelsens tekst.

(jf. præmis 33, 34, 36 og 37)

2. Artikel 1, stk. 1, litra a), i direktiv 98/59 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger vedrørende kollektive afskedigelser skal fortolkes således, at den er til hinder for en national lovgivning eller praksis, som ved beregningen af antallet af arbejdstagere i henhold til denne bestemmelse ikke medregner et medlem af et kapitalselskabs styrelseskomité, der udfører sin virksomhed efter anvisninger fra og under tilsyn af et andet organ i dette selskab, for denne virksomhed modtager et vederlag og ikke selv ejer anparten i nævnte selskab.

Den omstændighed, at en person har betegnelsen medlem af et kapitalselskabs ledende organ, kan i denne henseende ikke som sådan udelukke, at denne person befinder sig i et underordningsforhold i forhold til dette selskab. Der skal nemlig foretages en undersøgelse af de betingelser, hvorunder dette medlem er blevet ansat, arten af de funktioner, som medlemmet er blevet tildelt, rammerne, inden for hvilke disse funktioner udføres, rækkevidden af den pågældendes beføjelser og det tilsyn, den pågældende er underlagt i selskabet, såvel som de omstændigheder, hvorunder den pågældende kan afskediges. Selv hvis et sådant medlem af et kapitalselskabs styrelseskomité råder over et skøn i udøvelsen af sit hverv, som i national rets forstand bl.a. overstiger en arbejdstagers, hvis arbejdsgiver detaljeret kan fastsætte de opgaver, som arbejdstageren skal udføre, og måden, hvorpå disse skal udføres, befinder han sig ikke desto mindre i et underordningsforhold i forhold til dette selskab.

Denne fortolkning understøttes i øvrigt af formålet med direktiv 98/59, der, som det fremgår af anden betragtning hertil, navnlig er at øge beskyttelsen af arbejdstagere i tilfælde af kollektive afskedigelser. I overensstemmelse med dette formål kan de begreber, som definerer anvendelsesområdet for det nævnte direktiv, herunder definitionen af begrebet »arbejdstager« i artikel 1, stk. 1, litra a), i samme direktiv, ikke defineres snævert.

Endelig kan en national lovgivning eller praksis, hvor medlemmer af et kapitalselskabs styrelseskomité ikke medregnes ved beregningen af antallet af arbejdstagere i henhold til artikel 1, stk. 1, litra a), i direktiv 98/59, ikke alene påvirke den beskyttelse, der ydes disse medlemmer i henhold til dette direktiv, men især kan fratage alle arbejdstagere i visse virksomheder, som normalt beskæftiger mere end 20 arbejdstagere, de rettigheder, som de nyder i henhold til det nævnte direktiv, og dermed fratage dette direktiv dets effektive virkning.

(jf. præmis 38, 41, 44, 47 og 48 samt domskonkl. 1)

3. Artikel 1, stk. 1, litra a), i direktiv 98/59 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger vedrørende kollektive afskedigelser skal fortolkes således, at en person, der udøver praktisk arbejde i en virksomhed i form af et praktikophold, uden at modtage et vederlag fra arbejdsgiveren, men fra den offentlige myndighed, der har ansvaret for arbejdsfremmende foranstaltninger, for dette arbejde, der er anerkendt af denne myndighed, modtager en økonomisk støtte, med henblik på at erhverve eller udbygge kundskaber eller som led i en erhvervsuddannelse, skal anses for arbejdstager i denne bestemmelses forstand.

Begrebet »arbejdstager« i EU-retten omfatter nemlig, for det første, personer, der gennemgår en praktikantuddannelse eller en læretid i et fag, som kan betragtes som en praktisk forberedelse til selve udøvelsen af det pågældende fag, når disse perioder gennemføres under de vilkår, der gælder for en lønnet og faktisk beskæftigelse mod vederlag for en arbejdsgiver og efter dennes anvisninger.

For det andet kan hverken et arbejdsforholds retlige baggrund i national ret, inden for rammerne af hvilket en erhvervsuddannelse eller en praktikantuddannelse gennemføres, eller tilvejebringelsen af midlerne til at sikre den berørtes aflønning og navnlig finansieringen af denne ved offentlige tilskud være afgørende for, om en person kan anerkendes som arbejdstager.

(jf. præmis 50-52 og domskonkl. 2)